

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie T. S. skazanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 stycznia 2024 r.
zażalenia wniesionego przez skazanego T. S.
na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w Krakowie z 26 września 2023 r.,
odmawiającego przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z 2 grudnia 2022 r., sygn. akt IV Ka1704/22
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę do Sądu
Okręgowego w Krakowie w celu przeprowadzenia dalszych
czynności w postępowaniu okołokasacyjnym**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie z 26 września 2023 r. r na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej skazanego T. S. od wyroku tego Sądu z 2 grudnia 2022 r., sygn. IV Ka 1704/22 stwierdzając, że nie spełnia ona warunku przewidzianego w art. 523 § 1 k.p.k., gdyż skazany nie uzupełnił kasacji przez jej podpisanie kasacji przez adwokata lub radcę prawnego.

Skazany wniósł od powyższego zarządzenia zażalenie, zarzucając, że został błędnie pouczony, a jego wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu nie został rozpoznany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie przypomnieć należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych (postanowienie Sądu Najwyższego z 24 listopada 2021 r., sygn. II KK 422/21). Postępowanie kasacyjne nie jest z pewnością postępowaniem, które ma ponawiać kontrolę odwoławczą. W postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy bada czy sąd odwoławczy (w realiach niniejszej sprawy Sąd Okręgowy w Krakowie), w sposób rażący naruszył wskazane przez autora kasacji przepisy.

Wyrokiem 2 grudnia 2022 r., sygn. IV Ka 1704/22 Sąd Okręgowy w Krakowie utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego Kraków-Krowodrza w Krakowie, na mocy którego T. S. został skazany na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności. Skazany wniósł osobistą kasację od wyroku sądu odwoławczego. wraz z wnioskiem o ustanowienie obrońcy z urzędu.

Zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie z 17 lutego 2023 r. odmówiono skazanemu ustanowienia obrońcy z urzędu wskazując, że skazany nie jest uprawniony do wniesienia kasacji z uwagi na skazanie na karę ograniczenia wolności, a nie zostało podniesione, że w sprawie doszło do naruszenia art. 439 k.p.k.

Skazany ponowił osobiście sporządzoną kasację został wezwany do usunięcia braków formalnych przez podpisanie kasacji przez adwokata lub radcę prawnego. Po bezskutecznym upływie terminu do uzupełniania braków, zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie z 26 września 2023 r. r na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej skazanego przez T. S. od wyroku tego Sądu z 2 grudnia 2022 r., sygn. IV Ka 1704/22

Stwierdzić należy, iż zażalenie jest zasadne.

Na wstępie wskazać należy, że godnie z dyspozycją art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k., na odmowę wyznaczenia adwokata w celu sporządzenia kasacji środków odwoławczy nie przysługuje. Jednak zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego, przy rozpoznawaniu zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia z uwagi na niedopełnienie wymogu tzw. przymusu adwokacko-radcowskiego skarżący może powołać się na to, że bezzasadnie odmówiono mu wyznaczenia obrońcy z urzędu, co skutkowało tym, że - w efekcie - jego pismo jest dotknięte brakiem formalnym w postaci niesporządzenia i niepodpisania pisma przez adwokata lub radcę prawnego (*tak, m.in., postanowienie Sądu Najwyższego z 3 kwietnia 2014 r., sygn. V KZ 15/14, LEX nr 1444634, postanowienie Sądu Najwyższego z 29 czerwca 2021 r., IV KZ 24/21, LEX nr 3363538*).

Okoliczności dotyczące odmowy ustanowienia obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji zostały przez skarżącego podniesione w wywiedzionym zażaleniu. Wskazać należy, że skarżący w toku postępowania przed sądem II instancji został zwolniony ze zwrotu należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze oraz z ustanowionej przez ten sąd pomocy prawnej z urzędu.

W przedmiotowej sprawie zaskarżenie orzeczenia kasacją byłoby możliwe - z uwagi na orzeczoną karę ograniczenia wolności - w przypadku wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej – art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k. Wystąpienie właśnie tego rodzaju uchybienia stara się w osobistej kasacji podnieść skazany. Wobec powyższego uznać należało, że odmowa ustanowienia adwokata lub radcy prawnego z uwagi na niedopuszczalność środka zaskarżenia była przedwczesna. Wskazać należy, że ustanowionemu obrońcy przysługuje prawo ewentualnego sporządzenia kasacji lub wydania opinii o braku podstaw do jej wniesienia.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia

[PGW]

[a!]

